

רע"פ 1182/24 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 1182/24

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-עפ"ג 22188-08-23 מיום 5.2.2024 שניתן על ידי השופטים ח' מאק-קלמנוביץ, מ' ליפשיץ פריבס ו-א' סלע

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ח' מאק-קלמנוביץ, מ' ליפשיץ פריבס ו-א' סלע) ב-עפ"ג 22188-08-23 מיום 5.2.2024, במסגרתו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו המשלים של בית משפט השלום בבית שמש (הנשיא ש' הרבסט) ב-ת"פ 1502-10-16 מיום 3.8.2023.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום הכולל שלושה אישומים. על פי האישום הראשון, בשנת 2013 המבקש שהה בפארק הנמצא מחוץ לבית ספר יסודי (להלן: בית הספר), ניגש לקטין יליד שנת 2001 והחל לשוחח עמו. המבקש שאל

את הקטין אם הוא מעוניין לראות את איבר מינו ולאחר מכן חשף את איבר מינו בפניו. בגין זאת, המבקש הואשם בעבירה של מעשה מגונה בפומבי בפני קטין לפי סעיף 349(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

על פי האישום השני, באותה שנה, המבקש חשף את איבר מינו בפני שתי אחיות קטינות, ילידות שנת 2007 ושנת 2009, אשר התגוררו בשכנות לו, בגינה סמוכה לביתו. לנוכח האמור, יוחסה למבקש עבירה של מעשה מגונה בפומבי בפני קטין לפי סעיף 349(ב) לחוק.

על פי האישום השלישי, בשנת 2015, המבקש ניגש לקטין נוסף, יליד שנת 2003, ששיחק באותה עת במגרש כדורגל ליד בית הספר. המבקש חיבק את הקטין הנוסף מאחור ונגע באיבר מינו, אשכיו וישבנו. כמו כן, המבקש הצמיד את גופו לישבנו של הקטין הנוסף, בתנוחות חוזרות ונשנות. לאחר מכן, הציע לקטין הנוסף לשתות יין בביתו, אך הלה סירב. בגין מעשים אלה, המבקש הואשם בעבירה של מעשה מגונה בקטין לפי סעיף 348(א) לחוק בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק.

3. המבקש הורשע על פי הודאתו במיוחס לו באישום הראשון ובאישום השני וזוכה מהאישום השלישי. בגזר דין חלקי, בית משפט השלום עמד על פגיעת המבקש בקטינים, אשר נאלצו להיחשף למסרים מיניים קשים. לנוכח סמיכות הזמנים והמיקום של האירועים המתוארים בכתב האישום, נקבע מתחם ענישה אחד הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. כן צוין, כי למבקש הרשעה נוספת בעבירות מיניות דומות משנת 2020, שבגינה נידון לעונש מאסר בפועל, וכי כל הערכות המסוכנות שהוגשו בעניינו ייחסו לו מסוכנות גבוהה.

4. לאחר קבלת עדכון מהרשות לשיקום האסיר בדבר שילוב המבקש בהליך טיפולי וכן תסקיר משלים מטעם שירות המבחן, ניתן בעניינו גזר דין משלים. בין היתר, צוין כי שירות המבחן סבור כי המסוכנות המינית הנשקפת מהמבקש גבוהה וכי יש להטיל עליו עונש מאסר בפועל משמעותי. בראי זאת, ובהתחשב בניסיונותיו הטיפוליים של המבקש, הגם שלא צלחו, נקבע כי יש למקם את עונשו במרכז המתחם באופן שיוטל עליו עונש המאסר המקסימלי שניתן לרצות בעבודות שירות. משכך, נגזרו על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות אם ימצא מתאים לכך; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע, למשך 3 שנים; קנס בסך 2,000 ש"ח ופיצוי בסך 1,000 ש"ח לכל אחד מנפגעי העבירה.

בהמשך, בעקבות הודעת הממונה על עבודות השירות כי בשל מסוכנותו הגבוהה של המבקש לא ניתן למצוא מקום להשמתו לריצוי עבודות שירות, נקבע כי ירצה את עונש המאסר בפועל שנגזר עליו מאחורי סורג ובריח.

5. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי על גזר הדין -נדחה. בית המשפט המחוזי עמד על כך שלמבקש ניתנו הזדמנויות רבות להשתלב בהליך טיפולי מתאים וכי חוות הדעת השונות שהוגשו בעניינו קבעו כי נשקפת ממנו מסוכנות מינית גבוהה וכי הוא אינו מתאים במצבו הנוכחי לביצוע עבודות שירות. בראי זאת, ולנוכח חומרת העבירות, נקבע כי אין להתערב בעונש שנגזר על המבקש.

6. מכאן הבקשה שלפניי, שבמסגרתה המבקש אינו מיוצג, ולצידה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

לטענת המבקש, העונש שנגזר עליו מחמיר עמו יתר על המידה ואינו הולם את מעשיו. כן נטען כי יש להתחשב בכך שהמבקש נעדר עבר פלילי שקדם לעבירות דנן; בלקיחת האחיות על מעשיו; בחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות; בנסיבותיו האישיות; ובכך שעונש מאסר בפועל יפגע בהליך השיקומי שהחל ויגרום לו נזק רב. לנוכח האמור, מבוקש כי תינתן לו "הזדמנות לקבלת טיפול ייעודי והקלה בעונש".

7. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, כאשר מתעוררים שיקולי צדק ייחודיים או כשנגרם עיוות דין (רע"פ 425/24 תרועה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (31.1.2024)). כמו כן, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש תתקבל רק במקרים נדירים שבהם יש סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 304/24 נחמני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (23.1.2024)). המבקש אינו טוען לקיומה של סוגיה עקרונית והבקשה אף אינה מעלה חשש לעיוות דין.

8. פעמים רבות עמדתי על חומרתן הרבה של עבירות מין, אשר עלולות להסב לנפגעי העבירה נזקים נפשיים ארוכי טווח ולהוביל לאובדן תחושת הביטחון האישי. זאת על אחת כמה וכמה כאשר העבירות מופנות כלפי קטינים רכים בשנים (ראו והשוו: רע"פ 3550/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.5.2023)).

9. בענייננו, המבקש ביצע עבירות של מעשים מגונים בפני קטינים צעירים בשני מועדים שונים, בקרבת בית ספר ובגינה סמוכה למגורי נפגעות העבירה - מקומות אשר אמורים להוות עבורם סביבה בטוחה. גם לאחר שהוגש נגדו כתב אישום בגין עבירות אלה, לא נרתע מלשוב ולבצע מעשים דומים, שבגינם נזר עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. זאת ועוד, כפי שצוין בחוות הדעת מטעם הממונה על עבודות השירות, במצבו הנוכחי, המבקש אינו מתאים לביצוע לעבודות שירות בשל מסוכנותו המינית הגבוהה. בהתחשב בכך, כמו גם בחומרת האירועים והישנותם, העונש שנגזר על המבקש אינו מחמיר עמו, וודאי שאינו מעורר חשש לעיוות דין.

10. אשר על כן, הבקשה נדחית. ממילא מתיירת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל. לא ברור מקור איסור פרסום שמו של המבקש בהליכים קמא ובהליך זה. המבקש יגיש את עמדתו ביחס לאפשרות פרסום שמו בהחלטה זו עד ליום 27.2.2024 והמשיבה תגיב לעמדתו, ככל שיידרש, עד ליום 29.2.2024 בשעה 12:00.

ניתנה היום, ט' באדר א' התשפ"ד (18.2.2024).

שׁוֹפֵט